

BRANDWEER
GEMEENTEN
POLITIE
ZORG
Haaglanden

Multiplan Extreem geweld en terrorisme Haaglanden en Hollands Midden

Versie: 1 november 2023 concept 07

Inhoud

1	Inleiding	3
1.1	Leeswijzer	3
2	Extreem geweld als crisistype	4
2.1	Bijzonderheden extreem geweld	4
2.2	Bijzonderheden terrorisme	5
2.3	Verantwoordelijkheden	5
2.4	Scenario's	5
3	Multidisciplinair optreden bij (dreigend) extreem geweld	8
3.1	Crisispartners.....	8
3.2	Doelstellingen / prioriteiten	8
3.3	Strategische uitgangspunten	8
3.4	Sleutelbesluiten en bestuurlijke agenda.....	12
4	Leiding en coördinatie	13
4.1	Verantwoordelijkheden bij extreem geweld	13
4.2	Regionale crisisorganisatie.....	13
4.3	Afstemming nationaal en decentraal	14
4.4	Afstemming met partners	15
4.5	Afstemming met internationale partners.....	16
4.6	Bijstand en afstemming	16
5	Informatie en communicatie	17
5.1	Informatiemanagement.....	17
5.2	Communicatie	18
	Bijlage Afkortingenlijst	20

1 Inleiding

Dit plan is de regionale invulling op het Landelijk crisisplan extreem geweld en terrorisme (LCG-EGT). Extreem geweld waaronder terrorisme (hierna te noemen: extreem geweld) is een reëel risico waarop veiligheids- en crisispartners zich actief voorbereiden. In dit plan is gekozen voor de term 'extreem geweld' omdat uit de recente aanslagen is gebleken dat de duiding van 'terrorisme' vaak pas op een later moment kan worden vastgesteld. De respons op (dreigend) extreem geweld vergt inzet op verschillende niveaus: lokaal, regionaal, nationaal en mogelijk internationaal. Daarnaast kan afstemming of samenwerking met private partners nodig zijn. In dit multidisciplinaire plan wordt de wijze van reageren op (dreigend) extreem geweld toegelicht. De generieke werkwijze is vastgelegd in het regionale crisisplan en in de monodisciplinaire procesplannen. De nadruk van dit plan ligt daarom op hetgeen dat afwijkt *van* en aanvullend is *op* de generieke werkwijze bij (dreigende) crises. Bij het opstellen van dit multidisciplinaire plan is aangesloten op bestaande plannen en draaiboeken binnen Haaglanden en Hollands Midden¹.

In dit multiplan staan de doelen, strategische uitgangspunten en sleutelbesluiten voor een doeltreffend multidisciplinair optreden in de Veiligheidsregio Haaglanden (VRH) en Veiligheidsregio Hollands Midden (VRHM) centraal. Ook worden bijzonderheden genoemd rond leiding en coördinatie, communicatie en informatiemanagement. Hiermee draagt het plan bij aan zowel de voorbereidings-, acute als nafase. Het plan is bedoeld voor alle functionarissen in de crisisorganisatie op strategisch en tactisch niveau. Op basis van dit plan zijn voor de acute fase een strategische en tactische agenda en een informatiekaart ontwikkeld.

Extreem geweld – Extreem geweld is het aanwenden van geweld dat als extreem kan worden betiteld door het overweldigende karakter van de gebruikte gewelddmiddelen, door de maatschappelijk gezien afschrikwekkende wijze waarop geweld wordt toegepast en/of door de intentie van de daders zo veel mogelijk slachtoffers te maken.²

Terrorisme – Terrorisme is een verbijzondering van extreem geweld: het behelst het uit ideologische motieven dreigen met, voorbereiden of plegen van op mensen gericht ernstig geweld, dan wel daden gericht op het aanrichten van maatschappij ontwrichtende zaakschade, met als doel maatschappelijke veranderingen te bewerkstelligen, de bevolking ernstige vrees aan te jagen en/of politieke besluitvorming te beïnvloeden.³

1.1 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 volgt een beschrijving van de bijzonderheden bij extreem geweld en specifieke, typische kenmerken van terrorisme. Daarnaast komen de twee crisisscenario's waar de VRH mee werkt aan bod. Hoofdstuk 3 geeft de doelstellingen weer, inclusief uitgangspunten en sleutelbesluiten die in het geval van een dreiging en/of een aanslag worden gehanteerd. Hoofdstuk 4 gaat over de leiding en coördinatie en op welke wijze er wordt opgeschaald. In hoofdstuk 5 zijn de afspraken en werkwijze op het gebied van net-centrisch werken en communicatie beschreven.

---

¹ Zoals het regionaal crisisplan

² Definitie Handelingskader extreme geweld *First responders* politie

³ Definitie NCTV

2 Extreem geweld als crisistype

In dit hoofdstuk zijn de twee scenario's weergegeven (te weten dreiging van extreem geweld en het plaatsvinden van een daadwerkelijke aanslag) waar de veiligheidsregio's op zijn voorbereid. Specifieke maatregelen binnen de scenario's zijn (en worden) separaat uitgewerkt in monodisciplinaire plannen. Naast de scenario's worden in dit hoofdstuk de bijzonderheden van extreem geweld en terrorisme weergegeven, het onderscheid tussen een dreiging en een aanslag uitgewerkt en de mogelijke dynamiek bij een dreiging/aanslag.

2.1 Bijzonderheden extreem geweld

Het crisistype extreem geweld heeft een aantal bijzonderheden. Afzonderlijk kunnen deze kunnen ook voor andere crisistypen gelden. Voor (dreigend) extreem geweld geldt dat veel van deze bijzonderheden in combinatie zullen spelen:

- Een incident brengt veel leed en schade teweeg.⁴
- Forse inzet hulpdiensten en andere partners en druk op capaciteit.⁵
- Zorgvuldig, eenduidig en tijdig communiceren en het geven van een handelingsperspectief.⁶
- De dynamiek van maatschappelijke onrust en weerbaarheid.⁷
- Risico's voor hulpverleners als doelwit en als gevolg van vervolgdreiging.
- Risico van maatschappelijke onrust en polarisatie.
- Risico op dynamiek van verhoogde alertheid bij burgers en daardoor meer meldingen van verdachte situaties.
- Inzet van bijzondere instrumenten zoals het Landelijke Alerteringsstelsel Terrorismebestrijding (Atb).
- Inzet specialistische teams vanuit de hulpdiensten.
- Het instellen van bijzondere maatregelen en het dragen van wapens en uitrusting zoals benoemd in de korpschefbrief 'Maatregelen bij een (dreigende) aanslag in Nederland'.
- Inzet van bijzondere partners zoals Dienst Speciale Interventies (DSI), Koninklijke Marechaussee (KMar) en overige Defensie eenheden.
- Mogelijke schaarste bij hulpdiensten in geval van veel gewonden en een vervolgdreiging.
- Intensief multidisciplinair en/of sequentieel en/of simultaan optreden van verschillende hulpdiensten.
- Het mogelijke gebruik van chemische, biologische, radioactieve en nucleaire (CBRN)-agentia en brandstichting (vuur als wapen).
- Specifieke verwondingen als gevolg van explosies, projectielen (spijkers, schroot), vuurwapens of CBRN-agentia. Mogelijk moet daarbij, op basis van 'do the most for the most', voor het publiek zichtbaar 'oorlogstriage' plaatsvinden.
- Een directe nationale betrokkenheid.
- Internationale druk in het geval van internationale slachtoffers of dreiging op internationale organisaties.
- Internationale (media) aandacht.

Het kan bij extreem geweld net als bij andere crisistypen gaan over grote aantallen slachtoffers. De nafase kan intensief en langdurig zijn door bijvoorbeeld grote aantallen en/of ernstig gewonden, mogelijke dreiging en/of nieuwe incidenten, besmetting, grootschalige opsporing, onderzoeken, rouwverwerking en psychosociale hulp. Extreem geweld is vanwege de genoemde kenmerken en bijzonderheden bij uitstek een dynamisch crisistype.

---

⁴ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

⁵ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

⁶ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

⁷ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

2.2 Bijzonderheden terrorisme

Een (mogelijk) terroristisch incident brengt, naast bovenstaande, een aantal aanvullende bijzonderheden met zich mee. Deze bijzonderheden kunnen zich daarnaast afzonderlijk voordoen bij andere crisistypen. Bij een (mogelijk) terroristisch incident geldt de mogelijkheid van een combinatie van deze bijzonderheden:

- Terroristische incidenten hebben een eigen dynamiek, zijn erg divers en kort na het plaatsvinden vaak moeilijk te duiden.⁸
- Het omgaan met een mogelijke vervolgdreiging of blijvend gevaar.⁹
- Terrorismen heeft een maatschappij-ontwrichtend karakter.¹⁰
- De aard en de ernst van de verwondingen na een incident.¹¹
- Terroristische incidenten hebben al snel een internationale component.¹²
- Er wordt besloten tot multidisciplinaire opschaling binnen de Gecoördineerde Regionale Incidentbestrijdingsprocedure (GRIP), opschaling naar minimaal GRIP 3. Door de maatschappelijke ontwrichtende effecten is het van belang dat vanuit de vier hulpdiensten en het OM direct de juiste (bestuurlijke) besluiten genomen kunnen worden. Daarnaast is duiding van het incident van groot belang waarbij snel en effectief publiekscommunicatie opgestart kan worden.
- De dominante rol van de landelijke overheid bij de bestrijding van en communicatie rondom het incident. In het bijzonder de Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid (NCTV).
- Bij terrorisme krijgt de politie aanvullende bevoegdheden. Deze worden in dit plan niet verder uitgewerkt.

2.3 Verantwoordelijkheden

Het lokaal bevoegd gezag is de eerste verantwoordelijke bij extreem geweld. De verantwoordelijkheid van specifieke elementen in de aanpak zijn echter elders belegd. Tot ingrijpende maatregelen wordt - indien de tijd het toelaat - besloten na afstemming tussen de bevoegde gezagen. Dit kan zijn de burgemeester, (Hoofd)Officier van Justitie (H)OVJ of de minister van Justitie en Veiligheid (J&V). Functionele bevoegdheden kunnen belegd zijn bij andere bewindslieden zoals bij sectorale verantwoordelijkheden (bijv. in geval van sluiting van het luchtruim). Het Rijk faciliteert het lokale of regionale bevoegd gezag en geeft daar waar nodig richting door middel van dringend advies of sturing op de aspecten waar bevoegdheden landelijk liggen.

2.4 Scenario's

Extreem geweld kan zich op allerlei manieren manifesteren. De gebruikte modus operandi zijn divers, zowel qua mogelijke wapens als qua doelwitten. Van een moord door een eenling met een mes tot een mogelijke meervoudige aanslag met explosieven, en van een dreiging tot een gecoördineerde serie van aanslagen. In de preparatie houdt de VRH en VRHM rekening met dreigingsscenario's en een aanslagscenario's.

Of sprake is van dreiging of een daad van extreem geweld kan op verschillende manieren blijken:

- Uit inlichtingen en/of uit lopende onderzoeken kan blijken dat er een (Dreiging) dreiging is.
- Een daadwerkelijke aanslag kan leiden tot een dreiging van een *second blast*, of dreiging door vluchtende daders en een zogenoemde *manhunt*. (Dreiging)

---

⁸ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

⁹ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

¹⁰ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

¹¹ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

¹² Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

- Een bekende dreiging wordt werkelijkheid: er volgt een aanslag. (Aanslag)
- Een situatie (zoals een explosie, geweld) blijkt pas op een later moment terrorisme te zijn. (Aanslag)
- Een situatie lijkt direct op terrorisme (bijvoorbeeld meerdere explosies en schutters). (Aanslag)

De mogelijke ontwikkeling van de situatie is hieronder schematisch weergegeven.

Dreiging

(Vermoedelijke) aanslag

Bron: operationele handreiking TGB (LOCC)

In alle discussies over terrorismescenario's komt het belang van een goede 'duiding' terug: is er wel of geen reden om een situatie te beschouwen als (mogelijk) terrorisme? Hierbij kan een onderscheid worden gemaakt tussen de operationele inschatting door hulpdiensten, de politie en de bestuurlijke publieke duiding. De zorg over dreigend terrorisme kan lokaal/regionaal opkomen via de desbetreffende politie eenheid; soms kan hierbij niet worden gewacht op de inschatting van de NCTV of inlichtingendiensten. De politie of andere operationele diensten zullen soms direct en op basis van weinig informatie zelf tot een eerste operationele duiding (moeten) komen, met het oog op de veiligheidsmaatregelen in de operationele respons en snelle interventie. Naast deze operationele duiding zal vervolgens altijd een nadere politiek-bestuurlijke inschatting en weging nationaal door de NCTV plaatsvinden¹³. Zie ook paragraaf 5.2 voor publieke duiding.

¹³ Operationele handreiking TGB (LOCC)

3 Multidisciplinair optreden bij (dreigend) extreem geweld

In dit hoofdstuk zijn de kaders voor de respons van de hulpdiensten en gemeenten op (dreigend) extreem geweld beschreven. Het gaat daarbij om een overzicht van doelstellingen en uitgangspunten ten behoeve van de directe respons. Enkele maatregelen behoeven eerst een bestuurlijk besluit. Bij een werkelijke (dreiging) van extreem geweld moeten deze kaders op maat worden vastgesteld voor de situatie die zich voordoet.

3.1 Crisispartners

Incidenten rondom extreem geweld vragen en brede aanpak van de primaire crisispartners politie, brandweer, Geneeskundige Hulpverleningsorganisatie in de Regio (GHOR), de gemeenten en het Openbaar Ministerie (OM). De betrokkenheid van de KMar en Defensie bij incidenten rondom extreem geweld is waarschijnlijk. Afhankelijk van de situatie sluiten partners als Rijkswaterstaat, waterschappen en de provincie aan. Daarbij is er bijzondere aandacht voor de G4-gemeenten en overige veiligheidsregio's; Bij terrorisme is voor sommige elementen in de aanpak een verantwoordelijkheidsrol weggelegd bij de nationale overheid via de NCTV.¹⁴

3.2 Doelstellingen / prioriteiten

Het is belangrijk om te werken vanuit gezamenlijke doelstellingen: wat willen we bereiken in (de voorbereiding op) de respons? Afhankelijk van de situatie kan het bestuur deze doelstellingen aanvullen/aanscherpen. De doelstellingen die in Haaglanden worden gebruikt in geval van extreem geweld zijn:

- Het redden van mensenlevens¹⁵
- Het voorkomen van een aanslag of vervolgaanslag¹⁶
- Het opsporen en vervolgen van daders¹⁷
- Het voorkomen of beperken van maatschappelijke onrust¹⁸
- Het bijdragen aan maatschappelijke veerkracht¹⁹
- Zo snel mogelijke terugkeer naar genormaliseerde situatie.

3.3 Strategische uitgangspunten

Tijdens een dreigende situatie of een aanslag is het voorstelbaar dat zich dilemma's of conflicterende belangen voordoen. Daarom zijn uitgangspunten benoemd voor verschillende thema's. De specifieke situatie kan vragen om een aanscherping, aanpassing of aanvulling van de uitgangspunten. Een dergelijk besluit ligt vrijwel altijd op strategisch niveau. Op tactisch/operationeel niveau kunnen deze besluiten worden voorbereid. De uitgangspunten zijn leidend voor alle veiligheidspartners. Voor de aanpak van de crisis is het daarom belangrijk dat deze uitgangspunten bekend zijn bij alle functionarissen van de crisisorganisatie op tactisch en strategisch niveau.

Duiding en (vervolg)dreiging

- De inzet is informatie-gestuurd. Als er geen of beperkte informatie is, wordt er risico-gestuurd gewerkt.²⁰
- De operationele inschatting ligt bij de politie met passende alertheid bij alle hulpverleners.
- De bestuurlijke duiding wordt gedaan door de driehoek of in een later stadium door het gemeentelijk of regionaal beleidsteam (GBT / RBT)/Ministeriële Commissie Crisisbeheersing

---

¹⁴ Zoals de ministeries van Justitie en Veiligheid, Defensie en Buitenlandse Zaken.

¹⁵ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

¹⁶ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

¹⁷ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

¹⁸ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

¹⁹ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

²⁰ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

(MCCb). Het OM maakt de afweging of in strafrechtelijke zin sprake is van verdenking van terrorisme (terroristisch misdrijf). Communicatie en afstemming hierover verloopt in de warme fase via het college van Procureurs Generaals (PG's) naar Interdepartementale Commissie Crisisbeheersing (ICCb) / Nationaal Kernteam Crisiscommunicatie (NKC).

- Externe publieke duiding over terrorisme vergt altijd afstemming met de NCTV en NKC.
- Bij een aanslag op een *soft target*²¹ en bij verschillende aanslagen elders in Nederland wordt de aanname gedaan dat er (op andere locaties) meer aanslagen volgen, ook als hier geen specifieke informatie over is. Daaruit volgt dan ook altijd de aanname van een dreiging.
- In geval van (mogelijke) aanslag wordt pas het CBRN-protocol geactiveerd wanneer hier aanwijzingen voor zijn.
- De dreiging duurt voort zolang de aanslagpleger(s) niet is/zijn uitgeschakeld of aangehouden, dit kan uitmonden in een klopjacht (manhunt-procedure).

Informatiedeling

- Informatie over een dreiging of incident wordt altijd multidisciplinair gedeeld als dit voor de veiligheid van hulpverleners van belang is.²²
- Informatie over een dreiging wordt openbaar gemaakt als dit levens kan redden.
- Bij een dreiging worden zichtbare voorbereidingen en/of maatregelen vooraf multidisciplinair afgestemd.

Opschaling

- Bij een incident waarbij sprake is van extreem geweld wordt opgeschaald naar grip 1.
- Bij vermoeden van terrorisme overlegt de calamiteiten coördinator (CaCo) met de OL over verdere opschaling, met als uitgangspunt opschaling naar GRIP 3.

Maatschappelijke continuïteit bij dreiging / aanslag

- Genomen maatregelen hebben een zo beperkt mogelijke maatschappelijke impact en duur.²³
- De inzet van middelen en het afkondigen van maatregelen is gericht op het beperken van slachtoffers en schade. Hierbij wordt gestreefd naar minimale impact op de maatschappelijke continuïteit zoals openbaar vervoer, scholen en bedrijvigheid.
- Bij een oproep om binnen te blijven worden ook winkels opgeroepen te sluiten.
- Bij een oproep om binnen te blijven worden evenementen en culturele/sportieve activiteiten stopgezet.
- Maatregelen met grote maatschappelijke impact duren zo kort als redelijkerwijs mogelijk is.

Wijze van optreden door de veiligheidspartners

- Redden gaat voor opsporen, behalve bij acuut gevaar met een nog groter risico op slachtoffers. Groepsoverleving gaat voor individuele overleving.²⁴
- De hulpverleningsdiensten treden op conform eigen werkwijzen. Dit in nauwe afstemming met elkaar vanwege de dynamiek en het continu veranderen van het incident beeld.
- Onder alle omstandigheden streven we naar verantwoorde zorg.
- *Do the most for the most*: de geneeskundige hulpverlening streeft naar het behalen van een zo hoog mogelijk overlevingspercentage voor de getroffen slachtoffers. De medische zorgverlening voor de groep staat centraal en prevaleert boven de individuele patiëntenzorg.

---

²¹ Een persoon of locaties (ziekenhuizen, stations, culturele centra) die relatief onbeschermd of kwetsbaar is.

²² Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

²³ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

²⁴ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

- *Scoop and run*: onder regie van de Regionale Ambulance Voorziening (RAV) worden zoveel mogelijk slachtoffers door de hulpverlening getrieerd en getransporteerd buiten het plaats incident en zo snel mogelijk, conform specifiek spreidingsplan, vervoerd naar ziekenhuizen.
- We houden rekening met zelfredzaamheid van burgers en faciliteren en stimuleren dit door het bieden van informatie en handelingsperspectief.
- Bij een aanslag activeert bevolkingszorg de slachtoffer informatie systematiek voor verwanteninformatie en voor vragen vanuit ambassades in geval van buitenlandse slachtoffers.

Zo snel mogelijk starten met opsporing en vervolging

- Opsporing gaat voor zorg voor overleden slachtoffers en gaat voor een snelle terugkeer naar de normale situatie.²⁵
- Opsporing en interventie zullen zoveel mogelijk parallel verlopen aan de slachtofferzorg. Dit impliceert een passende taakverdeling en goede communicatie tussen de multi-partners ter plaatse.

Inzet DSI

- Met het oog op het beperken van slachtoffers kan de politie kiezen voor de inzet van de DSI. Inzet DSI is onder gezag van het OM.
- Het besluit tot daadwerkelijke inzet van DSI wordt door de politie onverwijld gecommuniceerd aan veiligheidspartners.
- Bij inzet DSI is de Officier van Dienst Politie (OvD-P) het aanspreekpunt voor de andere hulpdiensten in het Commando Plaats Incident (CoPI).

Omgaan met schaarste, bijstand en strategische reserve

- Bij mogelijke schaarste van politie- en KMar-capaciteit ligt de prioriteit bij interventie en aanhouden.²⁶
- Bij schaarste kan de (N)SGBO (politie) of de SGBO van de KMar, onder voorwaarden, bij de minister van Justitie en Veiligheid een verzoek indienen tot militaire bijstand van Defensie.²⁷
- *Never walk alone*: bij extreem geweldsincidenten is burenhulp, landelijke inzet en bijstand een noodzaak. De kolommen vragen vroegtijdig bijstand aan.
- De reguliere hulpverlening in de regio gaat zoveel als mogelijk door, waarbij de prioriteit ligt bij spoedinzet.

Bij een grote aanslag of meerdere aanslagen kan de vraag om hulpverleners al snel het aanbod uit de veiligheidsregio overschrijden. Multidisciplinaire bijstandsprocedures verlopen via reguliere afspraken met een coördinerende rol voor het LOCC.²⁸

Aanslag buiten de regio

- Als daar aanleiding toe is informeert de politie de burgemeester(s) in de regio na een aanslag elders over een eventuele vervolgdreiging in de regio, ook als deze er niet is.

Veiligheid hulpverleners

- We gaan uit van een acceptabel risico voor hulpverleners na een gezamenlijk risico-assessment.²⁹
- De aanpak is gericht op risicobeheersing, niet op risico-uitsluiting.³⁰

²⁵ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

²⁶ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

²⁷ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

²⁸ Operationele handreiking TGB (LOCC)

²⁹ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

³⁰ Landelijk crisisplan extreme geweld en terrorisme

- Zo snel mogelijk na de aanslag worden operationele afspraken gemaakt over de werkwijze op locatie en worden grenzen bepaald van het incidentgebied waarbinnen een *hot-*, *warm-* en *coldzone* worden bepaald. Deze indeling duidt het gevaarniveau en geeft de bijhorende handelingsperspectieven voor de hulpdiensten. Bij extreem geweld bepaalt de OVD-OC van de politiemeldkamer of later de OVD-P in het motorkapoverleg de grenzen van de zones, meestal na afstemming met de DSI.
- De *hotzone* is het domein van specialisten met een geavanceerde uitrusting. De *warmzone* is beperkt veilig, dus met beperkte beschermende maatregelen moet het hoogstnoodzakelijke kunnen worden gedaan. De *coldzone* is een veilig verklaarde zone waarbinnen hulpdiensten hulp verlenen.
- Om een snel ontwikkelende veiligheidssituatie te kunnen blijven delen blijven de leidinggevendenden van het in motorkapoverleg of CoPI op zicht- en spreekafstand van elkaar.
- De kolommen houden familieleden van eigen hulpverleners op de hoogte van de situatie en zijn verantwoordelijk voor de interne communicatie in hun organisatie.

De *hotzone*; onveilig gebied waarbinnen zich aanslagplegers bevinden, (restanten van) explosieven aanwezig zijn of gevaarlijke stoffen vrijkomen. In deze zone treedt uitsluitend de politie resp. de brandweer op. Geredde personen uit de hotzone worden overgenomen door in de warmzone aanwezige hulpdiensten.

De *warmzone*; beperkt veilig gebied, tussen de hot- en de coldzone, toegankelijk voor de hulpdiensten. In deze zone vindt zo nodig tactische hulpverlening plaats. Slachtoffers worden zo snel als mogelijk verplaatst naar de cold zone.

De *coldzone*; Veilig gebied waarbinnen de hulpdiensten veilig kunnen werken, conform de standaard bij grootschaligheid. In deze zone worden de voertuigen opgesteld en de gewonden verzameld.³¹

Communicatie

- Communicatie sluit aan bij de doelstellingen en prioriteiten van de crisisbeheersing (zie paragraaf 3.2) Het draagt bij aan het verminderen/voorkomen van impact (slachtoffers en schade), versterkt de crisisorganisatie (wat moeten mensen doen of laten) en beantwoordt aan de maatschappelijke informatiebehoefte.
- Communicatie is omgevingsbewust, proactief, open, tijdig en consistent. Partners stemmen hun communicatie aanpak en uitvoering op elkaar af. Communicatie van bestuurders verbindt de samenleving en appelleert aan de veerkracht van individuele burgers en van de Nederlandse samenleving als geheel.
- De overheid straalt respect en eerbied uit richting slachtoffers en familie, helpt burgers bij het omgaan met angst en draagt actief de waarden van de rechtstaat uit.
- Er wordt gecommuniceerd over de zichtbare maatregelen. Indien wenselijk/mogelijk ook over onzichtbare maatregelen (daarmee vertellen we wat we doen en waarom, en bouwen we aan het vertrouwen);
- Wanneer vanuit veiligheidsoverwegingen communicatie over maatregelen niet mogelijk is, melden we dat (“u ziet wat u ziet, wij doen uit veiligheidsoverwegingen geen nadere mededeling over de maatregelen”).
- Zolang niet zeker is of een incident een aanslag is, maar de mogelijkheid wel bestaat, kan dit benoemd worden: ‘we houden rekening met een terroristisch motief, maar nader onderzoek moet dit nog uitwijzen’.
- Zolang niet zeker is of de daders religieuze, etnische of politieke motieven hebben, worden verwijzingen naar religie, etniciteit of politieke stromingen vermeden.
- Procesinformatie is belangrijk; bevestigen wat zichtbaar is, vertellen wat wel en niet bekend is, ontkrachten van geruchten of laten weten dat de geruchten onderzocht worden.

³¹ Multidisciplinaire afspraken bij extreem geweld voor first responders definitieve versie 11 april 2017

Nafase

- Herstelwerkzaamheden na een aanslag richten zich op een snel herstel van het gewone leven. Een aanslag is mogelijk gericht op het zaaien van angst.
- Bijzondere aandacht vergt het informeren van eventuele internationale slachtoffers en nabestaanden over het verloop van het onderzoek, beschikbare zorg en andere relevante informatie.
- Onder alle omstandigheden streven we naar verantwoorde zorg.
- De EU-richtlijn 2017/541 (bescherming en ondersteuning van terrorismeslachtoffers) is van toepassing.
- Het Regionaal Operationeel Team (ROT) is verantwoordelijk voor de overdracht naar de nafase.

3.4 Sleutelbesluiten en bestuurlijke agenda

Er zijn voorstelbare maatregelen bij de (dreiging van) extreem geweld. Als onderdeel van de hulpverlening worden veel deze maatregelen vanuit de operatie direct opgestart. Hieronder zijn enkele voorbeelden van operationele maatregelen die de hulpdiensten snel opstarten.

- Inzet van de DSI bij een acute dreiging en/of direct na een aanslag. De DSI gaat direct rijden na een oproep.
- Hulpverlening na een aanslag.
- Instellen van de 'ringen': tevens bepalen *hot-*, *warm-* en *coldzone*.
- Extra politiecapaciteit op straat om de openbare orde te bewaken.
- Bij veel slachtoffers: landelijke gewondenspreiding en activeren van het Slachtoffer Informatie Systeem.
- Inroepen bijstand t.b.v. politie en hulpverlening.

De meeste maatregelen kunnen de hulpdiensten eigenstandig nemen. Andere maatregelen behoeven eerst een bestuurlijk besluit en worden door bijvoorbeeld een ROT aan de bestuurder voorgelegd. Het uitgangspunt is dat er altijd afstemming plaatsvindt met andere bestuurslagen/bestuurders over deze (sleutel)besluiten. Dit is voorbereid in een bestuurlijke agenda. Indien de tijd dit toelaat vindt deze afstemming vooraf plaats, anders zo spoedig mogelijk achteraf. Deze afstemming heeft tot doel om andere bestuurders te informeren over besluiten die waarschijnlijk ook impact op hun optreden kunnen hebben.

4 Leiding en coördinatie

Leiding en coördinatie betreft de wijze waarop binnen de crisisbeheersing de (bestuurlijke en operationele) verantwoordelijkheden zijn verdeeld. Dit staat beschreven in het regionaal crisisplan van de VRH en VRHM. In dit hoofdstuk benoemen we de bijzonderheden op dit gebied voor extreem geweld en wordt de wijze van afstemming en opschaling nader omschreven. De afstemming en opschaling is gericht op de te treffen maatregelen op zowel lokaal als nationaal niveau door de veiligheidsregio en haar partners. Aangezien elke gebeurtenis uniek is, blijft het oordeel van de professionals in de operatie leidend voor een deel van de aanpak.

4.1 Verantwoordelijkheden bij extreem geweld

Bij een aanslag met slachtoffers en verwoesting wordt uitgegaan van het werken met een BT vanuit GRIP3 of GRIP4. Bij een grootschalige inzet van hulpdiensten is multidisciplinaire afstemming nodig, op locatie in een COPI en in een ROT. Overleg van de driehoek kan ook nodig zijn.

In Haaglanden en Hollands Midden wordt steeds vaker gewerkt met een flexibele opschaling. Hierbij worden alle kolommen tijdig geïnformeerd om een eigen afweging te maken op welke wijze participatie noodzakelijk is. Hierbij is het van belang dat de kolommen de informatie hebben om die afweging te kunnen maken. Flexibel opschalen staat of valt met afstemming met et ROT.

Er kunnen zich ook situaties voordoen waarbij wel sprake is van een (vermoedelijke) aanslag, maar geen grootschalige inzet van hulpdiensten nodig is en het accent veel meer ligt op de opsporing en bewaken en beveiligen. Een voorbeeld hiervan is een (terroristische) moord. Ook hierbij geldt dat vanuit de flexibele opschaling gekozen wordt voor de best passende (multidisciplinaire) structuur.

4.2 Regionale crisisorganisatie

Elke gebeurtenis vraagt een specifieke aanpak. Voor de multidisciplinaire operationele en bestuurlijke opschaling kan gebruik worden gemaakt van de GRIP-regeling. Hier kan op onderdelen van worden afgeweken. Welke aanpak nodig is, wordt in eerste aanleg door de OL en de AC's gekozen.

Voor een gezamenlijke aanpak is het tijdig informeren van alle partijen van belang. Gezien de aard van de crisis zal informatiedeling in eerste instantie vooral plaatsvinden op de meldkamer. De CaCo heeft een belangrijke rol in het delen van informatie met de crisisorganisatie. De CaCo is het centrale aanspreekpunt op de meldkamer vanuit de crisisorganisatie en zal afstemming zoeken met de OL. Daarnaast is de CaCo bevoegd, wanneer de situatie vraagt om grootschalige alarmering, op te schalen naar GRIP 2. De OL zal in samenspraak met de AC's en (een) vertegenwoordiger(s) van de meldkamer afwegen welke multidisciplinaire opschaling noodzakelijk is.

Operationele opschaling

Bij een dreiging waarbij de politie opschaalt naar een Staf Grootschalig en Bijzonder Optreden (SGBO) informeert de AC- of de HOvD-P de OL. Deze informeert vervolgens de overige ROT-leden. De AC's overleggen over de best passende wijze van coördineren en de benodigde verdere voorbereidingen. Elke discipline draagt zorg voor de eigen voorbereidingen en de paraatheid. Tevens is het wenselijk dat de militair adviseur tijdig aansluiting vindt om eventuele bijstand te organiseren.

In geval van een aanslag wordt er in overleg met het bevoegde gezag bepaald in welke structuur verder wordt gewerkt. Het uitgangspunt is GRIP3 of GRIP4.

Bestuurlijke opschaling

In het geval van een specifieke dreiging wordt uitgegaan van het samenkomen van de driehoek. De driehoek kan naar behoefte worden aangevuld met de commandant brandweer en de Directeur Publieke Gezondheid. Indien nodig kunnen onder andere de NCTV en de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD) worden uitgenodigd. Een dreiging kan aanleiding zijn voor de politie om te gaan werken vanuit een SGBO.

Bij (dreigend) extreem geweld is naast interventie en hulpverlening mogelijk bewaken en beveiligen een belangrijk onderwerp. Deze maatregelen kan de weerbaarheid vergroten en mogelijk meer slachtoffers voorkomen. Ook kan bewaken en beveiligen nodig zijn om het gevoel van veiligheid te vergroten. De verantwoordelijkheid voor het nemen van beveiligingsmaatregelen bij een gekende dreiging ligt primair bij de lokale overheid. De burgemeester is in algemene zin verantwoordelijk voor de bewaking en beveiliging van objecten en diensten. De hoofdofficier van justitie van de woonplaats van de bedreigde persoon draagt het gezag over bewakings- en beveiligingsmaatregelen. Bij een concrete dreiging voor een aanslag op een object of dienst is het van belang om de bewaken en beveiligen-maatregelen continu af te (blijven) stemmen met de te nemen opsporings- en interventie maatregelen die onder de verantwoordelijkheid van het OM vallen.

Het is aan de voorzitter veiligheidsregio of er wordt opgeschaald naar GRIP 3 of dat GRIP 4 nodig is i.v.m. coördinatie vanuit een ROT. Redenen om bij een aanslag tot een regionale opschaling over te gaan zijn bijvoorbeeld:

- de wens vanuit nationaal om één regionaal aanspreekpunt te hebben (zoals de voorzitter veiligheidsregio).
- mogelijk grote (landelijke) maatschappelijke impact.
- maatregelen met (mogelijk) regionale effecten.
- slachtoffers vanuit de hele regio.

4.3 Afstemming nationaal en decentraal

De nationale crisisstructuur bestaat uit drie interdepartementale gremia: het Interdepartementaal Afstemmingsoverleg (IAO) adviseert de ICCb. Indien nodig komen ook bewindslieden bij elkaar in de MCCb. Het Rijk kan bij een crisis drie rollen vervullen: faciliteren, richting geven en sturen. Welke rol het Rijk inneemt, hangt af van de situatie. Het Rijk kan de drie rollen simultaan invullen.

NCTV

De Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid (NCTV) legt bij een gerichte dreiging en/of een aanslag contact met de direct betrokken burgemeester en de voorzitter van de veiligheidsregio. Er is de mogelijkheid van telefonisch contact vanuit het (M)/(I)CCB met de direct betrokken burgemeester of de voorzitter van de veiligheidsregio. Ook ambtelijke deelname van de gemeente aan het ICCB is mogelijk. In alle gevallen is er contact met de NCTV (via de betrokken gemeente) en zijn er operationele contacten met de politie.

Bij een situatie van dreiging en aanslag kan aansluiting vanuit de NCTV bij de driehoek nodig of wenselijk zijn. Hetzelfde geldt voor de AIVD en/of een officier van justitie van het landelijk parket. Dit is afhankelijk van de situatie.

NCC

Het Nationaal Crisiscentrum (NCC) is op landelijk niveau het bestuurlijke coördinatiepunt. Het NCC faciliteert de afstemming en coördinatie tussen veiligheidsregio's en het Rijk. Het NCC is dan ook het aanspreekpunt voor de veiligheidsregio's. Dit contact verloopt afhankelijk van de opschaling via de OL dan wel de voorzitter veiligheidsregio. Het NCC heeft, samen met de verantwoordelijke van de politie,

het meest actuele beeld van de situatie. Het NCC is daarnaast verantwoordelijk voor het beoordelen van het verzoek voor het landelijk uitzenden van een NL-Alert en draagt zorg voor de uitzending.

LOCC

Het Landelijk Operationeel Coördinatie Centrum (LOCC) richt zich op de ondersteuning van operationele bovenregionale opschaling en operationele vraagstukken. Dit doet het LOCC onder andere door het opstellen van een landelijk operationeel beeld in het Landelijk Crisis Management Systeem (LCMS) en het coördineren van bijstandsverzoeken t.b.v. de openbare orde en veiligheid. Bijstand t.b.v. de rechtsorde verloopt via de afdeling Preparatie van de Landelijke Eenheid en het OM.

NKC

Het Nationale Kernteam Crisiscommunicatie (NKC) geeft de landelijke communicatie boodschap vorm. Bij een landelijke dreiging die mogelijk lang gaat duren kan het NKC op verzoek van de minister van J&V, namens de veiligheidsregio's, een landelijk NL-Alert uitzenden. De Minister heeft deze taak in acute crisissituaties gemandateerd aan de NCTV. Om te zorgen voor een eenduidige boodschap neemt het NKC contact op met de regio. Zij doen dit door het organiseren van een conference call met de Hoofd Taakorganisatie Crisiscommunicatie (HTo-C) van de verschillende regio's. Het NKC verzorgt tevens de pers- en publiekscommunicatie op landelijk niveau.

NSGBO

De Nationale politie zal ten behoeve van landelijke coördinatie een Nationale Staf Grootschalig en Bijzonder Optreden (NSGBO) activeren. In de regio blijft de Staf Grootschalig en Bijzonder Optreden (SGBO) het aanspreekpunt voor de crisisorganisatie. Het NSGBO zal een opdracht krijgen die is afgeleid van het mandaat van de korpsleiding. Hierbij kan gedacht worden aan het coördineren van middelen en capaciteit (verdeling van schaarste), fungeren als nationaal contactpersoon en het bieden van landelijk inzicht.

Interregionaal

Interregionale afstemming kan noodzakelijk zijn. Als Haaglanden of Hollands Midden de bronregio is, zoekt zij actief de aansluiting met andere regio's. Per situatie is het belangrijk om na te gaan of deze afstemmingsbehoefte bestuurlijk, tactisch of operationeel is. Aandachtspunten voor de interregionale afstemming zijn o.a. informatiemanagement, communicatie en prognoses over de verdere ontwikkeling van het incident. Het ligt voor de hand dat deze contacten gaan via de OL's, AC's of communicatie adviseur. Bij een dreiging en na een aanslag kan het nodig zijn om tussen de vier grootste gemeenten (G4) af te stemmen over bijvoorbeeld maatregelen en communicatie. De gemeente Den Haag neemt hierin het initiatief.

4.4 Afstemming met partners

Naast de reguliere partners spelen private partners een belangrijke rol tijdens crises. De veiligheidsregio heeft bestaande contacten met de vitale sectoren. Het Rijk heeft met specifieke bedrijven afspraken gemaakt over (dreigingen) rondom extreem geweld.³² Indien de informatie van veiligheids- en inlichtingendiensten daartoe aanleiding geeft, initieert de NCTV vanuit het ATb een Uitvoeringsoverleg Alerteren (UOA). Het UOA bestaat onder andere uit vertegenwoordigers van veiligheids- en inlichtingendiensten, betrokken sector(en), politie, OM en eventueel G4 gemeenten. Het UOA brengt een maatregelenadvies uit ter verhoging van de weerbaarheid (bewaken en beveiligen).

In het Regionaal Uitvoeringsoverleg Alertering (RUOA) worden nationaal vastgestelde maatregelen 'vertaald' naar regionale/lokale passende maatregelen. Vertegenwoordigers vanuit betrokken sectoren sluiten aan bij de politie, het OM en eventuele andere crisispartners. Besluitvorming over de

---

³² Een voorbeeld hiervan is de operationele afstemming met NS en ProRail over stations en het spoor. Specifiek rond dreiging zijn er afspraken in het kader van het ATb.

maatregelen vindt plaats door het bevoegd gezag. Als het gaat om de openbare orde is dat de burgemeester, als het gaat om de rechtsorde is dat de (H)OvJ. Deze afspraken moeten altijd in verbinding worden gebracht met de lokale/regionale multidisciplinaire aanpak.

4.5 Afstemming met internationale partners

Afstemming met internationale partners verloopt tijdens een nationale crisissituatie via het NCC. Er zijn in Haaglanden veel bestaande contacten met internationale organisaties die zich zorgen kunnen maken over de eigen veiligheid. De verwachting is dat er op operationeel niveau directe contacten ontstaan met de politie. Het *Diplomatic Front Office* van de politie is hiervoor het aanspreekpunt. De zorg voor internationale slachtoffers vraagt de inzet van ambassades en consulaten. Dit contact loopt via het ministerie van Buitenlandse Zaken (BZ). Er vindt afstemming plaats met BZ, het NCC en de gemeente.

4.6 Bijstand en afstemming

Bij een grote aanslag in Nederland en een mogelijke vervolgdreiging worden bij de grenzen en op vliegvelden extra maatregelen getroffen. Ook in Haaglanden en / of Hollands Midden kunnen maatregelen nodig zijn naar aanleiding van deze mogelijke vervolgdreiging. Op basis van de ingeschatte risico's worden de benodigde maatregelen getroffen. Ook de maatschappelijke impact kan reden zijn voor het treffen van maatregelen, zoals extra politie-inzet. Er is na een aanslag afstemming over de wijze van verdelen van eventuele schaarse politiecapaciteit. Op nationaal niveau worden in het IAO en ICCb afspraken gemaakt over de verdeling van schaarse Defensie bewaken en beveiligen-capaciteit. Het bevoegd gezag bepaalt de inzet en zij kan zich daarbij laten adviseren door de Regionaal Militair Commandant (RMC) of een militair adviseur.

5 Informatie en communicatie

Informatiemanagement is een belangrijke onderdeel van de processtructuur van de rampenbestrijding en crisisbeheersing. De net-centrische werkwijze binnen de VRH staat beschreven in het Regionaal Crisisplan. Indien er is opgeschaald conform de GRIP-procedure gelden de reguliere structuren conform het Regionaal Crisisplan. In dit hoofdstuk benoemen we de bijzonderheden op dit gebied voor extreem geweld en wordt de wijze van werken waar nodig nader omschreven. Daarnaast richt dit hoofdstuk zich op crisiscommunicatie. In dit hoofdstuk worden de aandachtspunten op het gebied van communicatie weergegeven.

5.1 Informatiemanagement

Bij een specifieke dreiging wordt de direct betrokken burgemeester via meerdere kanalen geïnformeerd. Dit kan vanuit de politie, NCTV, AIVD (met een ambtsbericht) of het OM. Het informeren kan gaan over algemene adviezen per brief van de NCTV aan de regioburgemeester en voorzitter veiligheidsregio. Bij specifieke dreiging volgt direct contact met de burgemeester. De overige burgemeesters in de regio worden geïnformeerd over een eventuele dreiging in de regio. Bij een aanslag in de regio worden de overige burgemeesters geïnformeerd over de situatie en de voor hen relevante maatregelen. Dit loopt via de voorzitter veiligheidsregio. Bestuurlijk zijn er contacten tussen de direct betrokken burgemeester en de NCTV en op momenten op ministerieel niveau (rond een eventueel MCCB).

Bij een (dreigend) incident met extreem geweld informeert de HOvD-P of AC-politie de OL die de AC's en andere ROT-leden informeert. Uit waarnemingen van hulpverleners, door technisch onderzoek, vanuit inlichtingen of vanuit de opsporing kan blijken dat een incident/ramp mogelijk terrorisme is.

Bij een gerichte dreiging en/of na een aanslag ontstaan er informatielijnen monodisciplinair: binnen het OM (onder meer met het college van PG's), binnen de politie (met andere eenheden en met het NSGBO), binnen bewaken en beveiligen (tussen de politie en de NCTV), met andere betrokken veiligheidsregio's (operationeel/tactisch via de OL of AC'en) en in de witte kolom (via de GHOR). Er vindt informatie-uitwisseling plaats tussen de veiligheidsregio en het NCC over de stand van zaken.

Aandachtspunten

- Multidisciplinair wordt net-centrisch gewerkt door middel van een actueel gedeeld beeld in het LCMS. Een deel van de informatie kan vanwege de noodzakelijke geheimhouding niet worden verwerkt in LCMS. Hierbij is de werkafspraken dat er maximaal wordt gedeeld. Gevoelige informatie kan worden gedeeld in de driehoek, het RBT of de OL, zonder dit op te nemen in LCMS. Dit geeft de partners de mogelijkheid gefundeerde besluiten te nemen.
- SISOS-Informatie³³ uit LCMS mag pas na afstemming met de verantwoordelijke partij gebruikt worden ten behoeve van externe communicatie. De ROT-leden overleggen hoe hier mee om te gaan, zoals het mogelijk oproepen van een informatiemanager.
- Naast LCMS wordt er binnen de politie gewerkt met een informatiesysteem waarmee operationele en privacy gevoelige informatie intern wordt gedeeld.
- Een aandachtspunt is informatiemanagement bij een dreiging, heeft iedereen het zelfde beeld.
- Als een organisatie vanwege een dreiging specifieke veiligheidsinstructies uitdeeft bij een inzet (bijvoorbeeld anders aanrijden, ander materieel, etc.), dan worden de andere ingezette partners hierover geïnformeerd: *need to know*.

---

³³ SISOS: informatie over *Slachtoffer(aantallen) – Identiteit – Schade – Oorzaak – Scenario's*

Proces

- Het LOCC maakt in samenwerking met het NCC in LCMS een landelijke activiteit aan om ook andere (niet getroffen) veiligheidsregio's beeld en duiding te geven. Veiligheidsregio's kunnen hierop eventuele multidisciplinaire voorbereidingen treffen.
- In de geneeskundige keten zijn afspraken gemaakt over hoe om te gaan met informatie die belangrijk kan zijn voor de politie.
- De meldkamer vervult de reguliere rol.

5.2 Communicatie

Bij (dreigend) extreem geweld zijn vele partners communicatief betrokken. Afstemming tussen de partijen is belangrijk. Tegelijkertijd is het snel opstarten van operationele informatie voorziening essentieel om het eventuele letsel, de schade en onrust te beperken. In de eerste acute fase zijn vooral politie, burgemeester en Openbaar Ministerie (OM) aan zet.

Bij een (dreigende) crisis met nationale impact, coördineert het NKC de communicatie van de rijksoverheid. Wanneer het NKC aan het werk gaat, betekent dit niet een opschaling van de communicatie-verantwoordelijkheden naar nationaal niveau. Betrokken partners blijven verantwoordelijk voor de communicatie over datgene dat binnen hun bevoegdheden ligt.

Aandachtspunten

- Iedere partij communiceert - in afstemming met de betrokken partners - vanuit de eigen verantwoordelijkheid, met de eigen doelgroep, en zo veel mogelijk via bestaande middelen, vanuit een gezamenlijke set aan kernboodschappen;
- In het gouden uur wordt op lokaal niveau direct de operationele communicatie opgestart. Het is essentieel dat vervolgens zo snel mogelijk de communicatiestrategie en woordvoeringslijnen van de verschillende communicatiepartners worden afgestemd.
- Berichtgeving van een partner wordt zoveel mogelijk ondersteund door de andere partijen door elkaar bijvoorbeeld te quoten en berichtgeving door te sturen (denk aan *retweeten*).
- Een incident met extreem geweld kan aanleiding zijn voor de Minister van J&V om namens de veiligheidsregio's een landelijk NL-Alert uit te zenden. De Minister heeft deze taak in acute crisissituaties gemandateerd aan de NCTV. Een landelijke bericht heeft als doel eenduidig handeling perspectief te verstrekken. Indien besloten wordt een landelijk NL-Alert uit te zenden, dan worden de veiligheidsregio's dringend verzocht géén NL-Alerts te verzenden inzake deze storing.³⁴
- Bij Extreem Geweld is de HOVD-P beslissingsbevoegd gebruik te maken van NL-Alert. Zie informatiekaart NL Alert.

Proces

- Bij een incident waarbij meerdere gemeenten betrokken zijn, start een regionale taakorganisatie communicatie op bij het RCC. De regionale taakorganisatie coördineert de communicatie op regionaal niveau en is het aanspreekpunt voor het NKC of andere betrokken partners.
- Gemeenten starten lokaal een communicatieteam op en stemmen af met de regionale Taakorganisatie Communicatie voor de uitvoering van de communicatie.
- Communicatie adviseurs CoPI en woordvoerders politie stemmen nauw af over de woordvoering ter plaatse en de advisering aan het CoPI.
- Een liaison van het NKC kan op verzoek aanschuiven bij de regionale taakorganisatie communicatie en vice versa.

---

³⁴ Inzet-en Beleidskader NL-Alert | 30 oktober2020

- Bij opschaling van het NKC, is het NKC het aanspreekpunt voor communicatie op rijksniveau.
- De regionale taakorganisatie communicatie onderhoud contact met de communicatieprofessionals van andere betrokken partijen als het OM, de KMar en Defensie.

Bijlage Afkortingenlijst

AC	Algemeen Commandant
AIVD	Algemene Inlichtingen en Veiligheidsdienst
ATb	Alerteringsstelsel Terrorismedbestrijding
Bm	Burgemeester
BT	Beleidsteam
BZ	Ministerie van Buitenlandse Zaken
CaCo	Calamiteiten coördinator
CBRN	Chemische biologische radioactieve en nucleaire
CoPI	Commando Plaats Incident
DSI	Dienst Speciale Interventies
DTN	Dreigingsbeeld Terrorisme Nederland
G4	Gemeenten Amsterdam, Den Haag, Utrecht en Rotterdam
GBT	Gemeentelijk Beleidsteam
GHOR	Geneeskundige HulpverleningsOrganisatie in de Regio
GRIP	Gecoördineerde Regionale Incidentbestrijdings Procedure
HOvJ	Hoofd Officier van Justitie
HTo-C	Hoofd Taakorganisatie Crisiscommunicatie
IAO	Interdepartementaal afstemmingsoverleg
ICCb	Interdepartementale Commissie Crisisbeheersing
J&V	Ministerie van Justitie & Veiligheid
KMar	Koninklijke Marechaussee
LCMS	Landelijk Crisismanagement Systeem
LOCC	Landelijk Operationeel Coördinatiecentrum
MCCb	Ministeriële Commissie Crisisbeheersing
NCC	Nationaal Crisiscentrum
NCTV	Nationaal Coördinator Terrorismedbestrijding en Veiligheid
NKC	Nationaal Kernteam Crisiscommunicatie
NSGBO	Nationaal Staf Grootchalig en Bijzonder Optreden
OL	Operationeel Leider
OM	Openbaar Ministerie
OT	Operationeel Team
OvD	Officier van Dienst
OvD-P	Officier van Dienst Politie
OvJ	Officier van Justitie
PG	Procureurs Generaals
QRT	Quick Respons Team brandweer
QIT	Quick Identification Team Politie
RAV	Regionale Ambulancevoorziening
RBT	Regionaal Beleidsteam
RMC	Regionaal Militair Commandant
ROT	Regionaal Operationeel Team
RUOA	Regionaal Uitvoeringsoverleg Alertering
SGBO	Staf Grootchalig en Bijzonder Optreden

SISOS	Slachtoffer(aantallen) – Identiteit – Schade – Oorzaak – Scenario's
TGB	Terrorisme Gevolg Bestrijding
UOA	Uitvoeringsoverleg Alertering
VRH	Veiligheidsregio Haaglanden
Vz VRH	Voorzitter Veiligheidsregio Haaglanden